

Da jeg har Ordet, maatte det maasse være mig tilladt, skønt det strengt taget ikke hører hjemme ved dette Lovforslags Behandling, ogsaa at stille et Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister med Hensyn til Assurance. Den Assurancepræmie, der er lægges her ved Kjøbenhavns Kvægtorv, er forholdsvis lille mod, hvad der er lægges andre Steder, idet det jo kun er 2 Kr. for et Hoved, 1 Kr. for et Svin, tror jeg, og kun nogle faa Ore for et Lam og en Kalv. Der udræves jo absolut en Assurance, naar vi skulle have offentlige Slagtehus og andre Steder i Landet, og jeg vilde da gerne vide, om den ærede Indenrigsminister ikke i de første Aar vilde stille sig velvillig over for det paagældende Assuranceelskab. Skulde det ikke blive saa, ville i alt Fald de, der faa Kreaturer fæstede, komme til at lide ganske betydelige Tab navnlig efter de sidste Tidens Praksis, som er indført her paa Kvægtorvet, hvor man gaar hen og fæstere af aller første Klasse's Vare for en saadan Sygdom som Vinter, hvad man ikke før har gjort. Det bliver nu fæstere glat væk og bliver fæstere saaledes, at det ikke en Gang kommer ind i anden Klasse, men erklæres fuldstændig værdiløst. Altsaa, naar § 1 skal fortolkes saaledes, kunne vi vente, at der i disse Slagtehus vil opstaa ganske betydelige Tab. Assurance vil da sikkert blive saa høj, i alt Fald i den første Tid, at det vilde være heldigt, om den ærede Minister vilde stille sig velvilligt over for det paagældende Assuranceelskab, saa at det kunde faa et Tilskud fra Staten. — Maa det dernæst være mig tilladt at gøre en anden Bemærkning med Hensyn til et Punkt, der maasse ikke strengt taget hører herhen, nemlig angaaende Anvendelsen af de Kreaturer, som blive gjorte ubrugelige og overgives til Destruktionsanstalten. I denne Henseende forekommer det mig, at der paa Kjøbenhavns Kvægtorv foregaar noget, som er uret mod Landbruget. Man tager paa Torvet et fedt Svin, erklærer, at det er tuberkuløst og ikke tjenligt til Menneskesfode, fæster det paa en Vogn og fører det til Destruktionsanstalten. Ejeren faar intet, men den Værdi, det har, tager Kjøbenhavns Kommune. Det forekommer mig ikke at være heldigt. Paa samme Maae gaar det med Kreaturer; fede Stude bringes uden videre ind paa Destruktionsanstalten og

Ejeren faar ikke en Ore i Erstatning. Destruktionsanstalten faar Indtægten deraf og nogen Værdi har dog et saadant Dyr. Det forekommer mig, at det ikke bør finde Sted. Det forekommer mig, at naar man har fæstet det og overøst det med Petroleum, altsaa gjort det uskadeligt, maatte Ejeren have Lov til at beholde den Værdi, der ligger i et saadant Kreatur. Men saaledes som det nu har udviklet sig, er det ikke Tilfældet. Det har bevirket, at Assurancepræmien her i Hovedstaden er gaaet op fra 1 Kr., som den var i Begyndelsen, til 2 Kr., men jeg skal tillade mig at fremdrage, at den absolut vil blive ganske betydelig højere, f. Eks. i Esbjerg end her i Kjøbenhavn; thi her maa den, der sælger Kreaturerne, hvad enten det saa er Lødeløer, Kører til Græsning eller Kører, der sælges til videre Transport til Tyskland, betale denne Præmie af 2 Kr. Det bevirker, at Assurancepræmien ikke kan blive saa stor, og at de faa flere Penge i Kassen, idet der passerer en hel Masse Kreaturer, som aldrig kommer under Slagtekontrollen. Disse Hensigtninger har jeg tilladt mig at gøre og haaber at faa et velvilligt Svar fra den højtærede Minister.

Chr. Nielsen: Det foreliggende Lovforslag kan jeg ikke andet end hilse med Glæde. Det gaar jo navnlig ud paa at sikre vort Landbrug en Afsetningsmaade af vore Husdyr. Det har jo desværre saa tit og ofte vist sig, at der er nedlagt Forbud, saa at vi næsten intetsteds have kunnet sende vore Kreaturer hen. Dette Forslag tilsigter altsaa at træde hjælpende til ved at aabne os en Vej til at faa vort fersk Rød affat paa et godt Marked, naar vi ere forhindrede i at udføre Kreaturerne levende. For saa vidt har Forslaget altsaa min fuldstændige Billigelse. Det gælder naturligvis ogsaa om, naar man kan stabe sig et godt Marked i Udlandet, at man sørger for, at de Varer, der sendes derhen, ere af den Bestaffenhed, at de ikke skulle blive afviste, idet de stige. Det er noget, vi ikke kunne bruge. Der maa altsaa føres Kontrol; deri kan jeg være enig med det ærede 2det Medlem for 6te Kred (Caspersen); det er der ikke noget at sige til. Men jeg er ikke enig med ham, naar han ikke havde andre Bemærkninger at gøre ved § 1, end at Ordene „imtsom Sygdom“